

## Mikor az Úr valahova belép, ott a dolgok megváltoznak

Radu Gavriluț

Arad, 2026. 05. 17.

Azzal szeretném kezdeni ma délután, hogy Isten meghallgatja az imádságokat. Ha nem így lenne, ha nem hallgatná meg az imádságokat, akkor az nem lenne jó nekünk. De Ő meghallgatja az imádságokat, és ez a mi számunkra sokszor nagyon fájdalmas lesz. Nem olyan egyszerű ez. Imádkozunk valakiért, ott van a szívünkön ez a teher, hogy imádkozzunk érte. És néha visszalépnénk, lemondanánk az imádkozásról, de egy adott pillanatban az Úr munkálkodni kezd. És amikor Ő elkezd munkálkodni, nem tudjuk, mi történik odaát a másik világban. Az Úr Jézus felfedett bizonyos dolgokat, amik ott történnek, és csak annyit mondott a tanítványoknak: a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon. Ők nem tudtak ezekről a dolgokról, és mi sem tudjuk ezt, hogy a Sátán kikért, hogy megrostáljon, mint a búzát. Imádkozunk, hogy az Úr őrizzen meg bennünket, hogy tudjunk haladni előre, és az Úr azt mondja: én imádkoztam érted, hogy a hited meg ne fogyatkozzon, és miután megtérsz, erősítsd a testvéreidet – mondta Péternek.

Nagyon fájdalmas volt az, amin Péter keresztül ment. Ő, miután egy adott pillanatban azokat a szavakat mondta: távozz tőlem, mert én bűnös ember vagyok, az Úr elhívta: kövess engem! Ember-halásszá teszek. Péter követte az Urat, és természetéből adódóan nagyon buzgó volt, mindig elsőként szólalt meg. És eljött az idő, mikor a Sátán kikérte, hogy megrostálja, és akkor nagyon fájdalmas helyzeteken ment át. Képzeljük el, hogy előjöttek bizonyos dolgok az ő szívéből, amikről ő nem gondolta, hogy ő, Péter, aki egy határozott ember, valaha is megtagadja az Urat. Soha nem gondolta volna! Megtagadta az Urat - háromszor. Kétszer nem volt tudatában, hogy mit tesz, míg majd a tekintete találkozott az Úr tekintetével, és akkor Péternek eszébe jutottak az Úr szavai, és kiment és keservesen sírt. Ez egy reményvesztett sírás volt. Neki vége volt. Azt hiszem, hogy azokban a pillanatokban egy rövid időre nem volt az a hite, hogy valami is történni fog vele; mert az Úrnak nagyon értékes tervei vannak az életünkkel kapcsolatban. Az Úr nem játszik! Tehát, ha mi imádkozunk a szeretteinkért és az Úr elé hozzuk őket, mi azt gondoljuk, hogy az fog történni, hogy egy nap hallani fognak egy csodálatos ígét az Úrtól, és minden nagyon jó lesz. De legtöbbször nem ez történik. Nagy fájdalommal jár az, amikor az Úr valakit kimozdít a helyéről, a vallásosságából, abból, ami ő, és az az ember elkezd közeledni az Úrhoz. Ezt a csodálatos munkát nem láthatja senki, csak Isten tudja, hogy mit tesz Ő ezekben a pillanatokban, mikor Ő közeledik valakihez. Történt veletek hasonló dolog? Mikor velem történt, ez nagyon nagy fájdalom volt. Nem szerettem volna keresztül menni azokon a nagy fájdalmakon, mikor imádkoztam valakiért, és láttam, hogy hova jutott.

Ahhoz, hogy valaki meg legyen érintve, mint Péter is, és olyan mértékben használja őt az Úr, mint apostolt, teljesen meg kell, hogy legyen tisztítva ettől az erős magabiztosságtól. Nekünk jó véleményünk van magunkról. Mi azt hisszük, hogy képesek és nagyon okosak vagyunk. Az Úrnak nehéz helyzeteken kell átvinnie minket, hogy felébredjünk és meglássuk, hogy Ő meghallgatja az imáinkat. Nem úgy van, hogy Ő elfeledkezett rólam, rólad, elfelejtette a szavainkat, amit mondtunk. Ő nem felejtette el, és egy adott pillanatban Ő jön, és lassan közeledik. Ahogy Jóbbal is történt, hogy azokon a nagyon nehéz helyzeteken ment keresztül, nagyon nagy bajok érték, és nagyon nehéz helyzetekbe került. Minél inkább bízol magadban, annál keményebben kell, hogy kezeljen az Úr, hogy felébredj.

Eszembe jutott Jákób, aki úgy gondolom, hogy nagyon boldogan indult el otthonról az áldással, az elsőszülöttségi joggal. Elment a pusztába, de ott már nem olyan volt, mint az anyja mellett. Sokan visszasírnák a gyermekkorukat. Milyen jó volt akkor! Voltam egy családnál és mindketten sírtak. A férj és feleség nem egyeztek egymással. Én akkor nagyon fiatal voltam, és ők hozzám közeli személyek voltak. És mikor hallottam, miket mesélnek, ez olyan volt számomra, mintha egy vödör hideg vízzel leöntöttek volna. Felébredtem! Nagyon fájdalmas volt, amit hallottam azoktól az emberektől, hogy vágyakoztak a régi családi fészek után. Már nem lehet! Annak már vége! És tudjuk, hogy Jákób sok fájdalmas kaland után, húsz év múlva, eljutott Pénielhez, és ott harcolt az angyallal. Az első nagy dolog, ami történt, az volt, hogy Jákób azt az ütest kapta és győzött. És attól a pillanattól az ő élete más irányt vett. De történt még valami: Ézsau megváltozott. Ézsau meg akarta ölni Jákóbot, és mikor találkoztak, nagyon szépen beszéltek egymással, mintha nem is lett volna előzőleg semmi probléma közöttük. Tehát, nemcsak Jákób változott meg, hanem Ézsau is. De a Jákób élete nem állt meg itt, és ő továbbra is mindenféle helyzeteken ment keresztül. És azok a helyzetek olyan helyzetek voltak, amelyek által az Úr munkálkodott az ő szívében, hogy ami számára a legkedvesebb volt, az onnan el legyen távolítva, és azt a helyet az Úr foglalja el.

Nézzétek, mit mond az ige a Hóseás 12, 4-ben: „küzdött az angyallal és legyőzte, sírt és könyörgött neki. Béthelben találta meg őt, és ott beszélt velünk”. Ebben az igeversben tömörítve vannak a dolgok. Ami Jákóbbal történt, amikor harcolt az angyallal, az 1Mózes 32-ben nem olvassuk, hogy Jákób sírt volna, de ő valójában sírt. Nem is lehetett volna másként. Ha ilyen ütest kapsz és rájössz, hogy milyen tehetetlen vagy, és megragadod az angyalt és azt mondd neki, hogy nem engedlek el, míg meg nem áldasz. Ezek nem lehetnek csupán szép szavak. Ez válsághelyzet volt. Ez volt Jákóbnak a vége, vagyis azt mondanám: a vég kezdete. Miért mondom ezt? Mert Jákób továbbra is mindenféle helyzeteken ment keresztül. És tudjuk, hogy a végén csak Benjáminnal maradt. És az Isten által készített körülmények azt munkálták, hogy nyilvánvalóvá vált, hogy még van egy testvérük, és őt az atyja nagyon szereti, és ha ezt a gyermeket elveszik tőle, akkor az atyjuk a sírba jut. És kezdetben nem is akart hallani arról, hogy elvigyék Benjámint. De végül, ahogy a dolgok alakultak, Jákób engedett és azt mondta: minden engem ér! Mi azt gondoljuk, hogy másokat érintenek a dolgok. Imádkozunk, hogy az Úr munkálkodjon a gyermekeinkben, a családunkban, de tudnunk kell, hogy elsősorban minden engem ér. Ha valóban ott van ez a fájdalom a családotért, a szeretteidért, minden téged fog érni. És tudjuk, hogy Jákób útja Jákóbból Izráelhez vezetett. És a kezelés, amelyben azután része volt, nagyon kíméletlen volt, mert Isten szemei előtt volt valami, amiről Jákób nem is álmodott.

Elítélünk egy testvért, de nem lenne jogunk, hogy ítélkezzünk, mert mi nem tudjuk, mivé lesz ez a testvér. Ha ott lettünk volna és láttuk volna hogyan viselkedett Péter abban a helyzetben, és hogyan tagadta meg az Urat, azt mondtuk volna: Péter, te most levizsgáztál! Valószínű, hogy a Sátán nemcsak megpróbálta őt ilyen módon, nemcsak kikérte őt, hogy megrostálja, hanem a Sátán, mikor látja, hogy hibáztál, jön és nem hiszem, hogy könnyen megszabadulsz a vádjaitól. És végül, nem sok idő múlva, a történetek után, mikor lehet, hogy egyesek elítélték volna Pétert, látták őt felállni a többi tanítvánnyal együtt, és különös bátorsággal megszólalni. Mi azt mondanánk: hogy volt ilyen bátorsága, miután ő így elbukott? Háromszor megtagadta az Urat egy szolgálólány előtt. Így munkálkodik az Úr, hogy meglásd, hogy ki is vagy te, akinek olyan jó véleményed van magadról, aki egy vallásos ember vagy.

Mi azt gondoljuk: mit akar Isten? Mit akar munkálni velünk? Miért hozott Ő ki ebből a világból? Kihozott azért, hogy legyen még huszonöt ember a mennyben? Megváltott emberek legyünk, akik hisznek Krisztus áldozatában, akik hiszik, hogy Isten megbocsátott nekik, elfogadta őket? És nem látunk többet. Nem látjuk azt, hogy Jákób, miután így beszélt és miután eljutott erre a pontra, hogy odaadta Benjámint - mert neki ez volt a legnagyobb problémája -, ezután más dolgok történtek az ő életében. Tudjuk, hogy valami történt. Hamarosan megtudta, hogy József él és Egyiptomban van. És aztán elment Józsefhez és látta, hogy József él, József ott van. Jákób teljesen más ember lett. Isten munkálkodott az ő életében és más emberré lett.

És mi, ha azt gondoljuk, hogy többet kell megértsünk, akkor mi is vallásosak vagyunk. Milyen egy vallásos ember? Egy vallásos ember olyan, hogy elmegy vasárnap a gyülekezetbe, ott ül a padban nyugodtan, és a többiek ezért értékelik őt, de ő nem adta át az életét, nem tudja, hogy Istennek szüksége van Jákóbra. Mert végül Jákób fiai, akiket ő megáldott, ők lettek Izráellé, Izráel fiai Izráel házává lettek. Hogyan lehettek volna olyan könnyen Izráel háza, ha az apjuk nem ment volna át ezeken a nagyon nehéz helyzeteken, hogy átváltozzon Jákóbból Izráellé?

Tehát Isten egészen más. Ő teljesen másként munkálkodik. Mikor Ő valahova belép, akkor a dolgok megváltoznak. Elhívtak valahova Konstancán. Sok testvér volt ott, és azt mondták, hogy este, miután a tengerről visszajönnek, beszélgetünk. Én nem szeretem a tengert, nem szeretek fürödni sem, de odamentem néhány napra, és este vártam őket. De este fáradtak voltak, nem volt kedvük semmihez. Egyik este odajöttek és kérdéseket tettek fel. Nem akartam olyan dolgokat mondani, ami zavarná őket, bár tudtam, hogy lennének ilyen dolgok. De valaki tett fel kérdéseket és az egyik kérdés ez volt: mi a véleményem a tíz szűz példázatáról? És elkezdtem beszélni a tíz szűz példázatáról. És közben jött néhány testvér, akik szintén ott voltak, de ők nem jártak velünk. És mikor ők hallották, hogy én mit mondok a tíz szűz példázatáról, annyira megharagudtak, hogy aztán semmilyen kapcsolatuk nem volt az ott jelen levő testvérekkel. És én úgy gondolom, nem szeretjük ezeket a dolgokat, ami a tíz szűz példázatában vannak. Mi azt szeretjük, ha a dolgok kezdettől el vannak rendezve: az Úrhoz jöttünk, és miután az Úrhoz jöttünk, számunkra biztosítva van a menny, biztosítva van a királyság, biztosítva van a dicsőség, és mindezek kizárólag Krisztus golgotai műve által. Szeretnénk, hogy így legyen, azonban a dolgok nem így állnak. És megkérdeztek: te úgy gondolsz, hogy a balga szüzek keresztények voltak? Igen, száz százalékgig! Mert ha nem lettek volna keresztények a balga szüzek, akkor én azt mondtam volna: szeretem ezt a példázatot, annyira tetszik ez nekem, hogy én az Úrhoz jöttem, az Úr elfogadott, az Övé vagyok, és mit érdekelnek engem más dolgok, tudom, hogy én bölcs szűz vagyok. Ha az Úrhoz jöttem, a jövőm biztosítva van, és minden rendben van a jövőt illetően. És mondtam annak a testvérnek: testvér, olvasd el kérlek, hogyan fejeződik be ez a példázat. Tudjátok, hogy fejeződik be? A példázat vége nem ez: távozzatok tőlem. A példázat vége: „vigyázzatok azért, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát, amelyen az embernek Fia eljő”. Ez a vége. Ti legyetek készen, vigyázzatok! Vigyázzatok, mert ha nem vagytok készen, akkor valami történik. Nagy probléma lesz. És az Úr úgy munkálkodik, mint abban az esetben. Én beszéltem ott és nem tudtam pontosan, hogy mit gondolnak azok a testvérek, milyenek ők, egyáltalán nem tudtam, kik ők. És csak azt láttam, hogy olyan nagyon megharagudtak, hogy máig sem tartják a kapcsolatot azokkal a testvérekkel, akik oda hívták őket. Ha most Ukrajnában beszéltem volna arról, amit itt mondok, azt mondták volna, hogy ez valami tévtanítás, ha valaki másként hisz. Testvér, ez nem tévtanítás, hanem ez egyfajta

értelmezése a Bibliának. Nem mondhatod egy emberről azt, hogy tévtanításban hisz, csak azért, mert nem úgy értelmezi a dolgokat, mint te. A tévtanítás más valami.

Mikor az Úr jön az Ő világosságával, ahogy a testvér mondta, akkor minden dolog meginog, amiben nagyon biztos voltál. Én nagyon biztos vagyok! Én is nagyon biztos voltam sok dolog felől, és ahogy teltek az évek láttam, hogy a dolgok nem úgy vannak. Mert az Úr lassan-lassan közeledik, és jön az Ő világosságával, és akkor kezded meglátni, hogyan is állnak a dolgok valójában. Láttuk, mikor az Úr Jézus ment valahova, és bement egy házba, addig azt gondolhattad, hogy ott minden rendben van. De mikor az Úr belépett abba a házba, akkor napvilágra jött, hogy tulajdonképpen hogyan is állnak a dolgok. Nem kellemes meglátni, hogyan állnak a dolgok. Odajött a Lázár házába, és Márta nagyon szorgalmas volt. Ha bárki bejött volna, megdicsérte volna Mártát. Márta ételt készített és sok mindennel foglalkozott. A többiek ott ültek a Jézus lábainál, és nem láthattak nagy történéseket, de mikor az Úr bement abba a házba, akkor Márta elkezdett a testvéreire panaszkodni. Nyilvánosságra kerültek a dolgok.

Mikor megtértem és Margittára kerültem, mindenhol kerestem testvéreket, de nem találtam. Nemhogy nem voltak testvérek, de nem is akartak kapcsolatot tartani velem. És akkor találtam néhány testvért. Az Úr vezetett hozzájuk és ezek az emberek befogadtak. Ők betánisták voltak. Hallottatok Visky Ferencről? Ő is ennek a csoportosulásnak volt a tagja, felavatott református lelkész volt. Én ismertem őt személyesen. Az Úr vezetett oda ezekhez a testvérekhez, és ott találkoztunk. Ők befogadtak bennünket, és oda jártunk néhány évig. Hetente egyszer mentünk oda. A református szokás szerint nekik volt egy napi áhítatos könyvük igeversekkel kapcsolatos magyarázatokkal. És ők minden nap elolvasták azt az igeverset, és nagyon rövid magyarázat is volt hozzá. Akik szorgalmasabbak, egész nap elmélkednek azon az igeveresen. És mikor mi szerdánként odamentünk, akkor az a testvér felolvasta azt az elmélkedést. Egy éven keresztül mindig felolvasta a napi áhítatot. Nem nagyon szerettük ezt, de ő olyan ember volt, aki szerette az Urat. Soha nem mondtam neki: testvér, hagyd már ezeket az áhítatokat. Egy év után leállt vele. Tehát, körülbelül ennyit kell várni, hogy vége legyen valaminek. Egy év után leállt és emlékszem, hogy először mondta. Többen mentünk oda. 2km volt az út, amit gyalog tettünk meg minden alkalommal. És nagyon jó közösségünk volt együtt. Azt szeretném mondani, hogy azok az emberek mind megváltoztak. Ti sem maradhattok ugyanazok. Az az ember, aki hallja az evangéliumot, nem lehet sem baptista, sem pünkösdista. Tudnod kell, hogy nem lehetsz ugyanaz, meg kell, hogy változz.

Azt akarom mondani, hogy mikor az Úr ment valahova, az első dolog az volt, hogy napvilágra jöttek a dolgok. És nem kellemes látni, hogy mi történik, mikor az Úr bemegy valahova, és az Ő világossága behatol abba a házba. A dolgok nyilvánosságra kerülnek, és meg kell látnod, hogy ki is vagy te. Mi azt gondoljuk, hogy ha egy testvér sokat beszél, és én emiatt megjegyzéseket teszek, az jó dolog. Ez nagyon rossz. Mi nem arra vagyunk elhívva, hogy rendet teremtsünk. Mi arra vagyunk elhívva, ahogy ma hallottuk itt, hogy gyakoroljuk ezt az agapé szeretetet. Nemcsak úgy, hogy szeressétek egymást az agapé szeretettel, hanem *forrón* szeressétek egymást, teljes szívből. És akkor az Úr elkezd munkálkodni a meghatározott időben, és megváltoztat dolgokat. Közeledik és elkezd munkálkodni, de ha Ő odajön, akkor az Ő jelenléte érzékelhető, valami bizonyosan történni fog.

Tudjuk, mikor a gazdag ifjú megjelent, és a tanítványok látták, amint odafutott az Úrhoz: jó Mester, mit cselekedjem, hogy elnyerhessem az örök életet? És nagyon kemény szavakat

hallott az Úrtól. És azt mondja róla a Biblia, hogy megszomorodva távozott. Szeretném én is, ha megtért volna, de a Biblia csak annyit mond, amennyit meg kell értenünk. Annyit kell látnunk, hogy ha gazdag vagy, és a gazdagságba vetetted a bizalmadat, akkor megszomorodva mégy el. És aztán azt mondta az Úr: milyen nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van. Uram, ki üdvözülhet tehát? És a tanítványok, mikor ezt hallották az Úrtól, azt írja róluk az ige, hogy egyszerűen megdöbbenetette őket ez. Mert ha látsz egy gazdagot, kiben van nagyobb bizalmad? Egy gazdagban, vagy egy szegényben? A gazdagban. És megszomorodva ment el. És az Úr kezdett világosságot teremteni, elkezdett beszélni, nevéen nevezni a dolgokat, és Isten világossága behatolt oda, és helyre tette a dolgokat.

Ha mi nagyon őszinték vagyunk az Úrral és őszintén jövünk Hozzá, és azt mondjuk: Uram, munkáldj Te az életemben, akkor Ő elkezd munkálkodni. De ahogyan Ő munkálkodik, az teljesen más lesz, mint ahogy mi azt várnánk. Nem szeretjük az Ő útjait, nem szeretjük azt sem, ahogyan Ő Jákóbbal bánt. Milyen sokat szenvedett, míg eljutott oda, ahova kellett. Milyen sokat szenvedett! Elégedett volt az életében? Nagyon. Mi más öröm és megelégedés kell, mint az, amikor megtudta, hogy a fia él! És több ennél, hogy él: ő Egyiptom élére került, és minden dolgot ő irányított. És látta József hitét és Izráel megerősödött az Úrban. Erőt nyert. Tehát, az Úr meghallgatja az imáinkat. Aki elkezd egy dologért imádkozni, ne álljon le, hanem folytassa, és meglátja, mi történik. De tudnunk kell, hogy végül az Úr az, aki munkálkodik, és minden együtt a jót munkálja. Fájdalmas számunkra, hogy lássuk néha mi történik, ahogy Péterrel is történt. Milyen komoly az Úr és hogy munkálkodik, és hogy hozza felszínre a dolgokat, hogy az emberek teljes szívvel Ő felé forduljanak! Imádkozzunk mi is, hogy forduljunk teljes szívvel Őfelé. Ő nem fog késlekedni, hogy választ adjon az imáinkra. Ámen.